

Núm 218 Maig 2014

HARMONIA DE COLORS VERSUS TREBALL EN EQUIP

Estem acabant el període pasqual, temps en el que la litúrgia ens ha presentat el testimoni ferm i convincent de les primeres comunitats cristianes, i a més, d'aquí un mes donarem per acabat el curs escolar on hem parlat i molt, de l'harmonia de colors.

Sovint hem definit l'harmonia de colors com l'acceptació de l'altre, acollir el diferent, apropar-se al més necessitat, com una oportunitat pel diàleg i trobada interreligiosa i intercultural... però i en el nostre dia a dia més proper?

Cada vegada fem més incidència del treball cooperatiu a l'escola, de la importància del treball en equip, de la cohesió en els equips directius, en els claustres...

És en el dia a dia on podem viure l'autèntica harmonia de colors. La cohesió neix de la comunicació, del compartir, de l'acceptació mútua.

Compartir és paraula que fem servir infinites vegades. No és fàcil, però és possible. Podem compartir somnis, projectes, treball, objectius, esforços, il·lusions. Pensar en plural és tot un repte.

Per compartir cal dialogar, fomentar les relacions humanes, generar moments de trobada, de comprensió, d'escolta atenta i respectuosa, acceptar les opinions dels altres, afavorir la construcció amb l'aportació de tots. Tot un seguit d'actituds i disposicions que fan augmentar l'autoestima de cada membre del grup, la confiança en un mateix i en l'equip. En definitiva CRÉIXER EN HUMANITAT. I ja ho sabem, les diferències ens fan ser més humans, però la nostra condició d'educadors ens porta a no crear murs, a crear ponts.

I si volem traduir l'expressió "harmonia de colors" a una expressió lasal·liana direm: "Junts i per associació" i si posem el nostre referent en la Paraula de Déu, ens diuen els Fets dels Apòstols: "Tot ho posaven en comú".

Moment de refundació.

Estem de ple en la celebració del 45è Capítol General, en el seu discurs inicial el Gmà Àlvaro comentà que estem en un moment de “refundació” i que és quelcom necessari en el temps que estem vivint. Ja l’anterior superior, Gmà John Johnston ho havia apuntat alguna vegada.

Refundar, repensar, reinventar l’Institut no és cosa fàcil i més amb una tradició de més 300 anys. Per què és necessària una refundació? Podem pensar en dues respostes:

- Per donar resposta als nous temps, a la situació actual de l’Institut. Perquè el moment actual ens ho imposa.
- O bé ho creiem perquè ens surt de dins, perquè ens coneixem, perquè sabem el tresor que portem dins, al mateix temps que fem autocrítica i reconeixem com i de quina manera donem resposta al món d’avui. Perquè sabem “que aquest Institut és d’una grandíssima necessitat”.

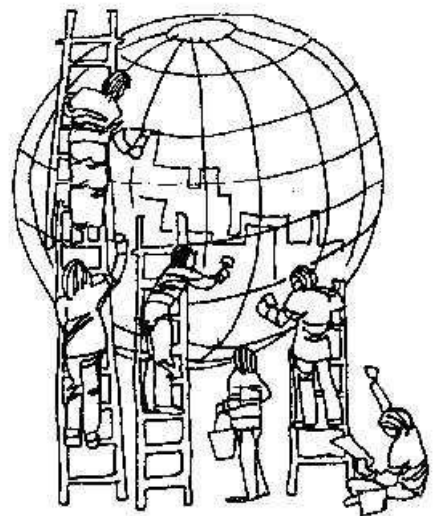
Vista la refundació des de la primera opció ens ve imposada per la realitat, vista des de la segona opció neix de la nostra llibertat des de la nostra opció i posicionament. Potser si volem donar resposta des de la primera opció tindrem certa urgència, i sabem tots que la pressa és mala consellera.

La segona opció ens obligarà a discernir junts, compartir, dialogar i compartir per donar una resposta ferma “junts i per associació”. Sempre serà una resposta més ferma i de tots.

Refundar, no deu ser gaire fàcil, el pes de la tradició, la incertesa davant de la novetat, se’ns presenta com una font d’inseguretats i de pors... No esperem que un document magistral, la decisió dels “de dalt” ens porti a la refundació. Cal treballar des dels dons i carismes de cada un dels lasal·lians, el pensament divergent consueuat ens farà créixer, avançar. I també ens diu el Gmà Àlvaro en el seu discurs, que la tradició és morta si queda intacta, si no s’innova en un acte que la recreï.

Són molts els àmbits on “refundar-nos”. En el camp espiritual, potenciar la vivència i l’experiència per damunt del ritus i les formes, avui, potser a voltes, les buides de sentit. En el camp comunitari, es parla molt d’Església de comunió, però fins a quin punt les nostres comunitats religioses comparteixen espiritualitat i vida amb els seglars que estan al nostre costat. (Tenim prou en dir que un cop a la setmana resem junts?) I en el camp de la Missió, tal i com també diu el Gmà Àlvaro: *“La qualitat de les obres no està sols en l’excel·lència acadèmica, en criteris empresarials... sinó en la inspiració cristiana i com atén als més pobres i vulnerables.”* Prioritzem l’excel·lència reconeguda a l’atenció pastoral als infants i joves, de manera especial als més necessitats?

Refundar demana flexibilitat, llibertat, responsabilitat, veure la realitat des de diferents punts de vista... no és gens fàcil, però seguim treballant amb Esperança.

La cançó del 25

Vaig cercant un motiu
el futur no és gens clar.
Tot és nou immediat
sembla un món virtual.
Però hi ha quelcom
que remou el meu cor,
vent suau foc ardent
que em fa viure.

VULL NÉIXER D9
DESTERRAR HIPOCRESIES
TROBAR AQUELL CAMÍ
QUE EM FA SER I EM FA LLIURE,
ÉS L'ESPERIT DEL SENYOR
QUE EM FARÀ NÉIXER D9

Molts camins per triar moltes veus
sense alè.
Potser em cal escoltar
qui em convida a morir.
A tot allò
que no em deixa estimar,
ser vent suau foc ardent
donar vida.

La pregària del 25

Perquè t'adorem

Perquè ens estimes, tu ets pobre;
perquè ens guareixes, tu estàs ferit d'amor;
perquè ens il·lumines, sovint ens costa descobrir-te;
i la teva misericòrdia encén el món.
Ens guies, sempre endavant,
sempre esperant,
per això, t'adorem.

Perquè ens mires i observes com a Pare,
ens somrius des de l'innocència,
ens crides des dels dolors del món
perquè ens abracem amb gratuïtat,
perquè comparteixes la nostra condició humana,
per això, t'adorem.

Perquè ens perdones,
perquè saps el nom de cadascú de nosaltres
perquè ens envies, i mai sols,
perquè confies en nosaltres,
tot i coneixent la nostra debilitat
per això, t'adorem.

Beneeix les meves mans

Senyor, beneeix les meves mans
perquè siguin delicades,
i sàpiguen agafar sense apretar,
donar sense calcular
i tinguin força per beneir i consolar..

Senyor, beneeix els meus ulls
perquè vegin la necessitat,
perquè no s'enlluernin amb falses llums,
i que la meva mirada sigui clara, neta
i acollidora.

Senyor, beneeix les meves oïdes;
perquè estiguin atentes a la teva veu,
i sentin clarament
el crit dels afligits;
a la crida dels qui necessiten ser escoltats.

Senyor beneeix la meva boca
perquè doni testimoni teu
i no fereixi als qui m'escolten,
que sols pronuncii paraules de consol
i sàpiga encomanar somriures.

Senyor beneeix el meu cor
perquè sigui temple del teu Esperit
i pugui donar caliu i refugi;
que sigui generós en perdonar i
comprendre
i que sàpiga compartir dolor i alegria
amb un gran amor .

Déu meu, pots disposar de mi,
amb el que sóc i amb el que tinc.

Sabine Naegel (Adapt)

L'EVANGELI DEL 25

(Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo prepararé el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que joestic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i em manifestaré a Ell.»

A voltes l'Evangeli de Joan ens pot semblar complexe i difícil d'interpretar. Avui se'ns convida a estimar el Senyor, però tocant de peus a terra, estimar el proïsme, ens permet veure el Senyor i la força del seu Esperit que treballa. I per això calen ulls nous.

L'Esperit de la Veritat és dins vostre... dins de cadascú, no el busquem en documents, en l'ortodoxia, en rituals, en.... Sinó en el nostre interior i en l'interior dels nostres germans i germanes. Quan posem Déu en el centre de les nostres vides i obres creix el nostre amor envers Ell. La Salle escribia a un Germà "No es pensa en Déu sinó en la mesura de l'amor que se li té" (Carta 92.14/09/1709)

LES PREGÀRIES DEL 25

- ✓ Per tot el Poble de Déu que sàpiga descobrir els signes de fraternitat i servei que van creixent en el nostre món i, faci créixer en tots l'Esperança. PREGUEM
- ✓ Pel nostre 45è Capítol General, que el seu treball i reflexió es vegi reflectit en el cor de tots els lasal·lians i lasal·lianes potenciant a nivell personal el treball de renovació i refundació en la vida de fe, la vida de fraternitat i en la Missió Educativa. PREGUEM
- ✓ Per la nostra societat, que viu submergida en el soroll i en la pressa. Perquè la remor interior tènue i fràgil, però certa, de l'esperança cristiana, ompli de sentit la nostra vida. PREGUEM.
- ✓ Per les persones dedicades als altres i en especial per tots els missioners, perquè el Senyor els ajudi i els doni la força necessària per a continuar amb el seu treball. PREGUEM.
- ✓ Perquè els joves s'esforcin a viure de manera generosa la fe i segueixin amb decisió la crida de Déu. PREGUEM.